

Galícia 2016: Majoria absoluta o tripartit?

per **Silvio Falcón** ([@silviofalcon](#))

El 18 d'Abril de 2009 prenia possessió del seu càrrec com a President de la Xunta de Galícia el popular Alberto Núñez Feijóo. Acabava així amb el bipartit entre PSdeG i BNG, coliderat per Touriño i Quintana. 2717 dies després, el PP de Galícia competirà contra si mateix i contra tots els seus adversaris polítics alhora. Una carrera contra el crono. Després de 7 anys, 5 mesos i 7 dies com a President, Núñez Feijóo defensarà la darrera majoria absoluta que resisteix a l'Espanya autonòmica. Davant d'ell, tres opcions d'esquerres: el PSdeG, En Marea i el BNG.

El President Feijóo arriba a aquests comicis després d'uns resultats excel·lents a Galícia a les eleccions generals del 26J (41,49%). L'estructura del PP de Galícia arriba absolutament cohesionada i en un bon moment a nivell estatal, ja que totes les enquestes afirmen que aquest moment *d'impasse* està beneficiant les opcions de Mariano Rajoy. Feijóo és un home de més acció que Rajoy, tot i que conrea també la seva imatge de gestor. Per això la campanya del PP a Galícia pivotarà sobre la millora econòmica i les principals mesures socials del govern Feijóo. Totes les enquestes apunten a una victòria del PP amb molta diferència sobre la segona força política. Però, fins ara, cap s'ha atrevit a pronosticar una nova majoria absoluta de Feijóo.

I si no hi ha majoria absoluta?

Personalment trobo que el PP de Galícia està molt fort i arriba molt bé a les eleccions al Parlament de Galícia. Desconec si tindrà prou força com per seure una majoria absoluta de diputats i diputades a "*o Hórreo*" però trobo que té prou capacitat com per atreure el potencial votant de C's (que ho té molt difícil per superar el 5% de barrera electoral). En aquesta línia (de transvasament i de mobilització electoral) estan treballant els populars en precampanya. Però qui són els altres?

En primer lloc, trobem la candidatura del PSdeG-PSOE, liderada per un membre del sector més galleguista del socialistes: Xoaquín Fernández Leiceaga. De fet, Leiceaga va militar al BNG fins l'any 2002, quan va marxar i va fer-se militant socialista. Poc conegut pel gran públic, juga amb l'avantatge de ser vist amb bons ulls pel votant potencial d'altres formacions (En Marea i BNG). Els seus principals problemes els troba a dintre del seu partit: els comentaris crítics de l'alcalde de Vigo (Abel Caballero) i la situació d'interinitat a la secretaria general del PSdeG no l'ajuden gens. De fet, l'anterior secretari general –Gómez Besteiro– va dimitir després de ser imputat per 6 delictes, renunciant a ser candidat socialista. Aquest fet va obligar al PSdeG a convocar primàries, que va guanyar Leiceaga davant l'exconseller de Presidència Méndez Romeu.

El principal repte de Leiceaga serà encapçalar l'alternativa a Feijóo evitant el *sorpasso*. Aquest economista de Noia –conegut amb el sobrenom de Xocas– té fama de dialogant i acumula un important prestigi a nivell acadèmic. Diuen d'ell que és algú normal.

En segon lloc, arriba En Marea, amb la forma jurídica de partit instrumental i sense cap força política integrada, formalment, dintre seu. Tot i això, Anova, Cerna, Esquerda Unida, Espazo Ecosocialista i –després d'un serial fet públic amb sonora polèmica– Podemos donen suport a aquesta proposta. El suport de les mareas municipalistes d'A Coruña (Marea Atlántica), Compostela (Compostela Aberta) i Ferrol (Ferrol en Común) ha estat clau per a l'articulació d'aquest complex artefacte polític. El seu candidat, l'exmagistrat progressista del Tribunal Superior de Justícia de Galícia, Luís Villares, és també força desconegut en el panorama polític gallec. Malgrat això, porta anys lligat a l'activisme judicial de signe progressista i sent molt proper al nacionalisme gallec. De fet, a més de coordinador a Galícia de Jutges per a la Democràcia va fundar la Irmandade Xurídica Galega, amb l'objectiu que es respectin els drets lingüístics dels galaicoparlants en l'àmbit de la justícia.

Si Villares aconsegueix el sorpasso al PSdeG (com va fer Beiras el 1997) i el PP no assoleix la majoria absoluta, serà amb tota seguretat President de la Xunta. Ara bé, primer caldrà que les múltiples veus internes actuïn prou coordinades fins el dia de les eleccions i que el candidat acabi de fer un bon paper en les seves aparicions públiques i debats.

En tercer lloc, trobem al Bloc Nacionalista Gallec, el BNG. La formació nacionalista no passa per un bon moment després de quedar-se sense representació al Congreso. Tot i això, el seu gruix militant i la seva capacitat resistent davant el seu mal moment polític són la seva gran aposta per tal de ser decisius a l'hora de contribuir a fer fora Feijóo. Amb el programa més clar i contundent de totes les opcions d'esquerres, plantegen qüestions com el concert econòmic o el dret a decidir de Galícia. La seva candidata serà la politòloga i fins ara parlamentària i portaveu nacional del BNG Ana Pontón. Una aposta per la renovació amb la qual els nacionalistes aspiren a recuperar part del terreny perdut en les darreres eleccions.

El repte del BNG és fer un bon resultat, obtenint grup parlamentari. La gran incògnita serà si el BNG participaria d'un hipotètic govern tripartit amb PSdeG i En Marea o decidiria observar-lo des de l'oposició parlamentària.

Renovació contra Feijóo

Les tres formacions d'esquerres presenten candidats i candidates prou desconeguts. Veurem si l'electorat prefereix al gestor Feijóo (sempre pendent d'un hipotètic salt a la política estatal) o la nova proposta de l'esquerra gallega. Les escissions al BNG (amb figures destacades ara participant d'En Marea), les discrepàncies públiques a la Marea i l'allargada ombra d'Abel Caballero al PSdeG compliquen la feina del canvi.

El 25S veurem si resisteix la darrera majoria absoluta de l'Espanya autonòmica o es constitueix un nou govern (liderat per Leiceaga o Villares) en forma de bipartit o de tripartit. Els gallecs decideixen.